

Mødet den 17. Juni 1909.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen.

1. (J. Nr. 12⁵—1909). Den foreliggende Indstilling angaaende Tildeling af forskellige **Aldersdomsunderstøttelser** vedtoges.
2. (J. Nr. 146—1909). Indstilling fra Vandværksudvalget om at forhøje den Enken efter Fyrbøder S. Madsen tilstaaede **Understøttelse** fra 150 Kr. til 225 Kr. samt om fremtidig at opføre Beløbet paa Budgettet som en særlig Konto.

S a m u e l s e n kunde anbefale Indstillingen, men maatte dog samtidig gøre opmærksom paa, at der ved Bevillingen af en Understøttelse paa 100 Kr. til Enken efter Gasværksarbejder Rasmus Jensen syntes at være sket en Uretfærdighed i i Sammenligning med den nu foreslaaede Understøttelse. Man mente at gøre Jensens Enke en Tjeneste ved at henvise hende til Aldersdomsunderstøttelse, men da denne sandsynligvis kun vilde komme til at beløbe sig til 120 Kr. om Aaret, vilde hendes hele Indtægt kun blive 220 Kr. Dertil maatte endvidere erindres, at Gasværksarbejder Jensen havde været paa Gasværket i 30 Aar, medens Fyrbøder Madsen kun i 17 Aar havde arbejdet for Byen.

M i k a e l J o h a n s e n fremhævede, at Fyrbøder Madsen havde været ualmindelig pligtopfyldende og paalidelig.

J a k o b J e n s e n henstillede at holde sig til den foreliggende Indstilling, som han kunde anbefale. Vilde Udvalget for Belysningsvæsenet have Sagen angaaende Rasmus Jensens Enke behandlet, maatte det komme med en Indstilling.

S a m u e l s e n vilde selvfølgelig gerne tiltræde Indstillingen. Han havde kun haft til Hensigt at gøre opmærksom paa Misforholdet mellem de to Understøttelser, da der næppe var noget at gøre med Hensyn til Rasmus Jensens Enkes Understøttelse, fordi der vilde blive taget Hensyn til denne ved Tildelingen af Alderdomsunderstøttelse, hvis den oversteg 100 Kr.

F o r m a n d e n fandt, at Fejlen laa i, at Alderdomsunderstøttelsen var for lille.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 152—1909). Skrivelse fra den af Justitsministeriet nedsatte Kommission for Tilvejebringelse af **Lokaler for Nævningeretter** uden for København.

F o r m a n d e n meddelte, at Skrivelsen kun gik ud paa at tillade Kommissionen at træde i umiddelbar Forhandling om Lokalernes Omforandring med den Arkitekt, som Byraadet maatte antage. Spørgsmaalet drejede sig altsaa kun om, hvilken Arkitekt man vilde antage, og om man vilde tillade den ønskede Forhandling.

J. C. P e t e r s e n ansaa det for meget rigtig at vælge en Arkitekt, men troede det mindre heldigt at overlade Forhandlingerne til denne. Af flere Grunde, men navnlig af Hensyn til Udgiften, vilde han fraraade at henvende sig til den Arkitekt, der havde ledet Tinghusets Opførelse. Denne

Arkitekt boede nemlig ikke her i Byen, saa der maatte antages en Konduktør, hvis han fik Arbejdet. Derimod kunde han foreslaa, at man henvendte sig til Arkitekt Kühnell, for hvem det sikkert vilde lykkes at faa noget smukt ud af Lokalerne, der for det tilsigtede Øjemed krævede en passende Udstyrelse.

Jakob Jensen var enig i, at man ikke burde benytte Arkitekten, som opførte Tinghuset, fordi han boede i København, men kunde dog ikke slutte sig til Hr. J. C. Petersens Forslag om at antage Arkitekt Kühnell, da denne stedse brugte en umaadelig Tid, inden han blev færdig med noget. Derimod kunde han anbefale Arkitekt Ludvig A. Petersen, der i sin Tid var med i Konkurrencen om Ting- og Arresthuset, og hvis Plan uden Tvivl vilde være kommet ind som Nr. 1, hvis den ikke havde været saa dyr.

Laursen var bange for at indvilge i Kravet om at forhandle direkte med Arkitekten og syntes derfor, at man skulde fastholde, at alle Forhandlinger skulde gaa gennem Byraadsudvalget, der saa kunde supplere sig med Arkitekten. Den direkte Forhandling kunde let føre til, at de Forandringer, der skulde foretages i Tinghuset, blev vel omfattende.

Formanden mente, at det kun drejede sig om en foreløbig Forhandling.

Laursen gjorde gældende, at naar de to Arkitekter var blevet enig om noget, vilde Byraadsudvalget næsten staa magtesløs.

J. C. Petersen var glad ved, at Hr. Laursen heller ikke syntes om at lade Kommissionen forhandle direkte med Arkitekten. Han troede ikke, der var nogen Grund til i dette Tilfælde at ængste sig for, at Arkitekt Kühnell ikke skulde

blive færdig i rette Tid, eftersom Lokalerne, efter hvad han havde bragt i Erfaring, først til Efteraaret 1910 skulde tages i Brug. Uden i nogen Maade at forkleine Ludvig A. Petersen mente han dog at turde sige, at Kühnells Smag i dette Tilfælde vilde staa højest.

S a m u e l s e n troede alligevel, at Arkitekt Kühnell, trods den gode Tid, vilde blive for sent færdig. Ludvig A. Petersen fik stedse sine Arbejder færdig i rette Tid.

J a k o b J e n s e n maatte minde Hr. J. C. Petersen om, at Lighuset paa Nordre Kirkegaard, som Arkitekt Kühnell skulde opføre, skulde have været færdigt i September 1908, og at der nu for kort Tid siden var kommet et helt nyt Forslag. Dette vidnede om, hvor svært det var for Hr. Kühnell at faa noget færdig.

Arkitekt Ludvig A. Petersen valgtes.

4. (J. Nr. 153—1909). Skrivelse fra Københavns Magistrat angaaende **Københavns Kommunalbestyrelses Besøg** i Aarhus den 9. og 10. Juli d. A.

F o r m a n d e n oplyste, at Skrivelsen indeholdt Meddelelse om, at Københavns Magistrat og Borgerrepræsentation vilde besøge Aarhus den 9. og 10. Juli, og at der i den Anledning stilledes Forespørgsler angaaende Dagenes Anvendelse, Opholdet og Maaltiderne. Han var ikke i Tvivl om, at Byraadet vilde takke for det tiltænkte Besøg. Det rigtigste vilde vel være at nedsætte et Udvalg til at arrangere det fornødne. Foreløbig kunde man vel saa nøjes med at svare, at man med Glæde modtog Besøget, og at man i Anledning af dette havde nedsat et Udvalg.

Der nedsattes et Udvalg bestaaende af Formanden, Mikael Johansen, Harald Jensen, Paulli og Simonsen.

5. (J. Nr. 137—1909). Til den ledige **Inkassator-plads** var af Udvalget for Belysningsvæsenet følgende indstillet:

Bud E. Østerbye,
A. Agerup Sabroe,
Snedkersvend F. Jørgensen,
Detaillist J. P. Knudsen,
Brandsvend N. Christensen,
Murer Chr. Isaksen og
Typograf Charles Jensen.

S a m u e l s e n meddelte, at der var indkommet ialt 320 Ansøgninger, hvoraf Udvalget dog straks havde lagt de 127 udenbys samt Ansøgningerne fra Politibetjente til Side. At Brandsvend Christensen var kommet med paa Indstillingen, uagtet han alt var ansat i Kommunens Tjeneste, skyldtes, at han var kommet til Skade i denne og ikke havde sin fulde Arbejdskraft som Brandsvend. Iøvrigt ansaa Udvalget de indstillede for lige godt kvalificerede. Han vilde i denne Forbindelse henstille, at man i Bekendtgørelser angaaende Pladser, som man ønskede at besætte med indenbys Folk, altid bemærkede, at indenbys vilde blive foretrukket.

O l e s e n fandt det vanskeligt at vælge mellem de 7 indstillede, der alle var dygtige Folk, men kunde dog anbefale Typograf Charles Jensen som en særdeles solid Mand.

M i k a e l J o h a n s e n mente, at man havde en moralsk Forpligtelse overfor Bud Østerbye, som ofte havde haft Stemning for sig, og som var en flink og dygtig Mand.

P a u l l i kunde ligeledes anbefale Østerbye, som besørgede Opkrævningen for Teknisk Skole, og som ved denne havde vist en ualmindelig

Evne til at opspore Folk. Han havde stedse vist sig støt og paalidelig i enhver Henseende.

L a u r s e n syntes, at der i selve Bekendtgørelsen om saadanne Pladser skulde nævnes, hvilken Aldersgrænse i Henhold til Pensionsreglementet der kunde tages Hensyn til.

Ved Afstemningen faldt 9 Stemmer paa Østerbye og 9 paa Charles Jensen, 1 Stemmeseddel var blank.

J a k o b J e n s e n henstillede for at undgaa Lodtrækning at enes om en af de andre indstillede, enten F. Jørgensen eller Christensen.

F o r m a n d e n havde altid været ked af at foretage en Ansættelse ved Lodtrækning, men syntes dog, det var Synd for Østerbye og Charles Jensen, om det nu ikke blev en af dem.

J a k o b J e n s e n vilde for at undgaa Misforstaaelse, oplyse, at han kun havde skrevet sit eget Navn paa Stemmesedlen.

Typograf Charles Jensen valgtes.

6. (J. Nr. 156—1909). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse vedrørende **Erhvervelsen af et Areal ud for Nr. 26 paa Skovvejen.**

R a h r oplyste, at Tømrermester Dalsgaard, der havde opført et Par Bygninger paa Skovvejen, havde maattet rykke disse tilbage til den vedtagne Byggelinie og derved vilde komme til at afgive 212 □ Alen. Da der ingen Dispensationer var nødvendige for Ejendommene, indstillede Udvalget, at dette Areal betaltes med 4 Kr. pr. □ Alen, hvilken Pris Hr. Dalsgaard selv havde givet.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 79—1909). Forslag fra Kasse- og Regnskabsudvalget om Anbringelse af 250000 Kr. af det ny Laan paa Indlaansbevis i **Købmands- og Haandværkerbanken i Aarhus.**

Formanden meddelte, at der allerede var udbetalt Byen betydelige Dele af Laanet, og at Beløbene var anbragt dels i Privatbanken og dels i Landmandsbanken til Indlaansrente 4 %. Der vilde nu atter blive udbetalt et Beløb, og da der tidligere var rejst Spørgsmaal om ogsaa at benytte den ny Handels- og Haandværkerbank her i Byen, skulde Udvalget henstille til Byraadet, om det kunde gaa med til at anbringe 250000 Kr. i denne Bank, fra hvilken der forelaa Skrivelse om at komme i Betragtning. Banken var jo ret ung, saa der kunde nok være Tvivl om, hvorvidt man turde anbringe saa stor en Sum i den, men efter at Udvalget havde undersøgt Bankens Status, mente det dog nok at turde foreslaa at anbringe det nævnte Beløb der.

Mikael Johansen kunde slutte sig til Forslaget. Han erindrede ikke, at der i Byraadet var blevet rejst Tvivl om Bankens Soliditet. Han haabede, at Udvalget overvejede Hr. Laursens Forslag om at anbringe en Del af Laanet i Kreditforeningspapirer.

Formanden hævdede, at hans Ord ikke havde været saaledes, at der i dem laa nogen som helst Antydning af, at han ansaa Banken for usolid. Banken var imidlertid ung og kunde umuligt have samlet sig nogen Formue til at staa imod med, hvis der skulde komme Vanskeligheder.

Rahr anbefalede at støtte den lille Bank, der sikkert var en solid Institution.

Laursen kunde godt slutte sig til Forslaget og spurgte, om Banken ønskede saa stor en Sum, da denne vilde være ret betydelig i Bankens Omsætning.

Jakob Jensen mente, at Banken havde været lidt langt ude adskillige Gange. Paa Grund af dens Ungdom maatte han fraraade Anbringelsen.

M i k a e l J o h a n s e n hævdede, at Banken arbejdede meget solidt, og at det vilde været at skade den, hvis man slet intet overlod den.

J. C. P e t e r s e n troede, Hr. Jakob Jensen skyldte at bevise sine skarpe Ord. Under de store Krach sidste Aar havde Banken vidst at holde sig udenfor.

R a h r henstillede til Hr. Jakob Jensen ikke at svare Hr. J. C. Petersen. Banken var ganske vist ung, men den arbejdede sikkert godt.

J a k o b J e n s e n skulde følge Hr. Rahrs Henstilling, skønt Hr. J. C. Petersens Udfordring havde været lidt for skarp, da man dog maatte have Lov til at udtale sine Betænkeligheder.

L a u r s e n mente, at Byraadet ved Indlaanene kunde disponere saaledes, at det kom den yngre Bank lidt tilgode. Det kunde jo nemlig være, at Tilbagebetaling af store Beløb med korte Mellemrum for en ung Bank kunde berede nogen Vanskelighed. Han troede ikke, at Hr. J. C. Petersens Udtalelser om, at Banken havde holdt sig borte fra de Foretagender, der havde endt med et Krach, helt kunde staa sin Prøve.

R a h r troede nok, Hr. Laursen overvurderede Beløbet. Det var nærmest en Æressag for Banken, saa han syntes, man burde støtte den.

Det vedtoges at bemyndige Kasse- og Regnskabsudvalget til at anbringe et Beløb paa indtil 250000 Kr. paa Indlaansbevis i Købmands- og Haandværkerbanken i Aarhus.

